

”El Camino”
Pilgrimsrejsen

11. - 28. maj

2006

Fra Sct. Jean Pied de Port (Fr.) til Sahagun (Sp)
Ca. 408 km

Hanne Flarup Andersen
og
Knud Overgaard Andersen

Forord til "El Camino" Pilgrimsrejsen.

Ideen til pilgrimsrejsen tog form engang i 2004, hvor jeg havde hørt lidt om ruten på nogle af vores DKT ture (Danmarks kønneste traveture), hvor vi ofte deltager. I efteråret var jeg til et foredrag i Houlkær kirke af en sognepræst fra Risskov. Hun havde taget noget af turen alene et år og noget andet af den sammen med sin mand et andet år, og så havde de en periode været i Spanien, hvor de passede et af de mange refugier (vandrehjem). Hun havde taget turen af religiøse årsager. Vi startede på turen fordi vi kan lide at vandre og elsker at være ude i naturen og nyde den frihed, der er her.

Der er utroligt mange vandreruter for pilgrimme i Europa, som har været brugt i århundreder. Den mest brugte vandrerute for pilgrimme her i vores tid, går fra Sct. Jean Pied de Port, som ligger på den franske side af Pyrenæerne og til Santiago de Compostella i Gallicien i det nordvestlige Spanien. Denne rute er på ca. 765 km og mange tager hele turen på mellem 5 og 6 uger. Vi mødte dog mange, som var startet forskellige steder oppe i Europa.

Da jeg er på arbejdsmarkedet og skal være det ca. 10 år endnu, så er det ikke let lige at rykke godt 1 måned ud af kalenderen. Hanne er uddannet plejehjemsassistent, men er blevet førtidspensioneret pga. en bindevævssygdom, og holder sygdommen i ave og sin krop i gang ved at motionere, og det er oftest med en times gang om dagen. Vi beslutter at dele turen op i 2 og vil tage den første halvdel her i maj måned 2006. Det skulle være før, at det blev for varmt i det spanske højland, og der skal også være plads på refugierne.

Hanne var noget betænkelig. Der var mange spørgsmål og de 2 største var:

1. Kunne hun holde til at gå med rygsækken hver dag?
2. Kunne hun sove på sovesale sammen med andre helt ukendte mennesker?

Vi blev meldt ind i den danske forening for pilgrimme og på deres hjemmeside, fandt vi mange gode og oplysninger både om oppakning og rejse derned.

Midt i maj tog vi med Ryanair og kom uden problemer til Sydfrankrig.

Selve vandreturen var fantastisk. Der var kun en regnvejrsdag, og ellers var det godt vejr som varierede fra 15 grader om morgenen til 35 grader midt på dagen i lavlandet syd for Pyrenæerne, og på højsletten mellem frysepunktet i de tidlige morgentimer til 28 grader. Den første dag satte sig specielt godt fast, både fordi vi lige var startet, og så gik det opad i Pyrenæerne de første 20 km, og der var en flot udsigt da morgendisens forsvandt. Et sted så vi en stor ørn svære i cirkler over en dal længere nede og et andet sted var der 3 mindre rovfugle, som kredsede højt oppe over en bjergside.

Hannes betænkeligheder forsvandt efter de første dage, og det var hende, som på dag 3 besluttede, at hvis vi fik den første halvdel i år, så skulle vi have den 2. halvdel næste år. Nu er det besluttet at vi tager af sted igen midt i maj 2007.

På turen fik vi ingen af de slemme skavanker, som er led- eller muskelskader. Den 3. dag var benene meget tunge, hos os begge to, og dag 8 var mine ben både ømme og trætte. Selv om jeg også havde trænet med flere længere ture heraf to ture på 43 km, så var Hannes grundform noget bedre end min, og det er jo nok hendes regelmæssige daglige træning, der her kommer til sin ret.

Vi fik nogle vabler, som Hanne behandlede meget professionelt, ligesom hun gør når hun er på sanitetholdet på Hærvejsvandringen. Der gik heller ikke en dag uden at hun så på vabler eller ømme muskler ved nogle af de øvrige vandrere, hvoraf nogle havde trænet mest med det mentale og ikke med det fysiske.

Efter ca. 408 km på 15 vandredage kom vi til Sharagun og herfra med tog til Valladolid, som ligger ca. 120 km mod syd. Herfra tog vi næste dag med Ryan Air til London og efter et skift videre til Tirstrup i Jylland.

Det var en fantastisk oplevelsesrig tur, som både gav store naturoplevelser, men også tid til at finde den indre ro. Vi talte sammen gennem mange kilometers vandring, men vi var også stille sammen over mange kilometer.

Knud Overgaard Andersen

Desværre er denne side tom.

Denne side er til et kort over ruten, som vi kun har i papirudgave

Torsdag den 11. maj 2006. Udrejsedag.

Vi står op ved 6 tiden og får samling på vores rygsække og mavebælter og så i bilen til Århus Lufthavn i Tirstrup. Vi bliver tjekket ind og venter udenfor i en lille hyggelig gårdhave, indtil vi kommer ombord i en Boeing 737-800 fra Ryan Air. Der er free seatning og fyldt på alle 198 pladser.

Der er flot vejr, og det giver en skøn udsigt over det engelske landskab under indflyvningen til Stansted lufthavn ca. 100 km fra London. Her skal vi have fat i vores bagage og gennem både paskontrollen og tolden inden, vi skal tjekke ind igen til Biarritz. Vi møder 2 fra Skødstrup, som har været her siden i går. Deres fly fra DK var lidt forsinket og det, som de skulle med var blevet rykket lidt frem, så de nåede ikke flyet og måtte tage en overnatning.

Planmæssigt afgang også i en boing 737-800 fra Ryan Air kl.14.15 UK tid og ankomst 17.05 Dk tid. (Flyvetid 1 time og 50 minutter) i Biarritz i det sydvestlige Frankrig helt ude ved kysten lige nord for grænsen til Spanien. Hanne venter på bagagen, og jeg går til informationen for at råd om turen til banegården i Bayonne. Mens jeg er der, møder Hanne et par fra Århus (Mogens og Inger), og de aftaler at tage en taxa til Sct. Jean Pied de Port. Dette bliver samme pris pr person, som hvis vi tager toget. Det koster 75€ til deling for de ca.60 km, der er gennem nogle fantastisk flotte bjerglandskaber gennem Pyrenæerne til Sct. Jean Pied de Port. Taxachaufføren underholder på gebrokket engelsk på hele turen og fortæller bl.a. om de rigtig gode fåreoste, der bliver lavet her i området.

I Sct. Jean Pied de Port bliver vi fulgt af taxachaufføren hen til den gade, hvor Mogens og Inger har bestilt overnatning, og det er lige overfor informationen til pilgrimmene, så det er let for os at finde startstedet for vores tur. Vi får det første stempel i vores pilgrimspas og en god information om næste dags vandring op i Pyrenæerne. Dette er på den franske side, så dette er ikke beskrevet i vores information fra Spanien. Vi får logi i huset ved siden af Mogens og Inger, og det er på Rue de Citadelle 36. Her er der senge til 7 -10 og 15 € Vi vil gerne have til 7 € men de er optaget, så vi får 2 senge (køje) til 10€ pr prs. Skoene må vi ikke gå med inde, for her er de så vant til, at der kan være meget mudder på dem.

I vores værelse er der 6 sovepladser og her bor allerede 3 tyskere og en cykelrytter. Der er fælles bad og toilet ude på gangen. Vi har sengene ved vinduet, og her er der udsigt ned på gaden, hvor alle pilgrimme kommer gennem. Hanne har noget hovedpine og får massage på skuldrene, inden vi går en aftentur i byen og får købt mad til næste dag. 2 æbler, 2 bananer, 4 boller, 1 baguette og 2 postej i dåse. Aftensmaden får vi på Hotel Restaurant RAMUNTCHO. Vi sidder udenfor og ser op i bjergene, men vi spiser kylling og fritter. Hjemme igen laver vi kaffe i det meget lille køkken og sidder udenfor på gaden og nyder dette, imens det bliver mørkt, og de sidste pilgrimme går og leder efter et ledigt hostel. Vores hospitalero (Mutter i huset) er en tynd lille hissigprop omkring de 40 år, hun er ude på gaden og skælde ud fordi

nogle taler lidt for højt, og jeg får en reprimande, fordi jeg stødte ind i en blomst, som fyldte meget, men blomsten var hendes ven, så den måtte ikke røres.

Mogens og Inger så vi på gaden en enkelt gang i løbet af aftenen og ellers ikke mere. De ville tage en anden rute op af bjergene, og så ville de overnatte efter ca. 12 km, dette er ca. halvvejs oppe.

Temperaturen var 28,5 grader kl. 18.00 og det er flot vejr med enkelte skyer på himlen.

Vandredag 1. Fredag den 12. maj 2006. (St. Bededag)

Sct. Jean Pied de Port – Roncevalles 24 km.

Der blev liv i stuen henne ved tyskerne ved 6 tiden. Vi fik børstet tænder og rullet vores silkelagenposer sammen. Så lavede vi kaffe i det lille køkken sammen med andre og sad og fik en croissant ved bordet sammen med de 3 tyskere og en franskmand som havde været på et af de andre værelser. Der var kun lidt snak ved morgenbordet, imens folk med rygsække kom listende ned af trappen.

Kl. 7.10 var der afgang. Det havde regnet, og vi starter lidt efter franskmanden som bruger stave. Han stopper ved kirken og fylder vandflasker og glemmer sine stave, så Hanne må råbe efter ham, og så får han stavene med. Lige efter kirken kommer vi over en lille flod Nive. Vi har valgt at følge Napoleonsruten, som ligger lidt øst for Valcarlosruten. Valcarlosruten følger en asfaltvej næsten hele vejen til Roncevalles, og der er mulighed for overnatning ca. halvvejs i Valcarlos, det var denne rute at Mogens og Inger valgte.

Napoleonsruten går inde i bjergene, og vi starter i 200 m højde i Sct Jean Pied de Port og kommer helt op i 1500 m ca. 20 km ud, og så går det nedad igen til 1.000 m højde i Roncevalles efter ca. 27 km. Det går opad hele tiden og vejret er fantastisk, skyerne hænger nede over dalene og fuglene synger. Små huse med flotte røde tage ligger spredt på bjergsiderne. Ammekøer og får med bjælder kan vi høre hele tiden. Det meste af ruten er på grusstier men noget er dog på en 3 m bred asfaltvej. En kæmpestor rovfugl svæver i store cirkler under os, og længere oppe er der 2 mindre rovfugle over et andet område.

Vi kan se 8 – 10 vandrere foran og lidt flere bag os nede på stien. Ved en fuente (kilde) fylder vi vanddunkene op igen, og efter et par sving mere dukker et Alberge/refugium med en lille bar op. Det er D'orisson, hvor vi får en øl og kaffe. Så går det opad igen, en kort tid er der skyet med det klarer op igen. Det er ved at være koldt og jakken kommer på, og det blæser en del i et område, hvor der ikke er træer. Vi holder en pause hver time og får vand og somme tider lidt brød. Heroppe er der store flokke af får med sorte hoveder, enkelte flokke af heste og køer, og vi kan høre bjælder hele tiden.

Der er tusindvis af smukke blomster på de store bakkesider med kort nedgnavet græs. Vi bliver overhalet af nogle og overhaler andre. Vi talte lidt med en ung franskmænd, som gjorde holdt flere gange for at fotografere. Han var startet et godt stykke oppe i Frankrig og havde nu gået i 4 uger. Ved halv 2 tiden kommer vi endelig op på toppen, her holder vi en lille rast ligesom en halv snes andre, inden det går nedad mod det gamle kloster, som vi kan se taget af ned i bunden af en dal.

Nu er vi kommet ind i Navarra regionen i Spanien, uden at vi har set en grænse. Det er helt underligt at få benene til at gå nedad, men vi kommer ned på en god times tid og finder ud af at Alberget først åbner kl.16.

Roncevalles er et tidligere meget stort kloster med et par omliggende huse og 2 restauranter. Nu bliver klosteret kun brugt til pilgrimme. Der kan bo godt 100 i det gamle kloster og lidt mindre i en anden bygning. Der er også ca. 50 pladser på de 2 hoteller/restauranter. Vi får en kop chokolade på en af restauranterne i ventetiden og får bestilt en Pilgrimsmenu til kl. 19.00 (8 €pr prs.) Vi får spurgt efter hvad menuen er, og svaret får vi oversat efter ordbogen til "Spøgefugl".

Kl. 16 bliver vi indkvarteret i en stue med 8 pladser. Vi kommer til af bo med 2 franskmænd, 2 italienere, 1 koreaner og 1 tysker. Der er køjesenge og 4 enkelte senge. Koreaneren (Yuk)er en ung pige, som vi møder senere. Tyskeren møder vi jævnligt den 1. uge og italienerne samt franskmændene møder vi jævnligt, lige til vi tager hjem.

Efter en tiltrængt halv time på sengen går vi ned og får en forfriskning. Her snakker vi med tyskeren, som har flere gode råd om overnatninger frem i tiden. Han fortæller også, at i 2005 var der 2 pilgrimme som døde i bjergene først i maj, da de blev overrumplet af en snestorm. Vi var meget heldige med vejret.

Til pilgrimsmiddagen kl. 19 bliver vi, som det første hold lukket ind i et lokale, hvor der er dækket til ca. 30. Vi kommer til at sidde med Rudolfo, som er italiener fra Rimini og kan kun lidt engelsk og så Erik, som er halv italiener og halvt amerikaner, han bor i Milano, ham kan vi bedre tale med. De mødte hinanden i toget og har kun kendt hinanden 1 dag. Erik kommer lidt senere, fordi han lige har fået telefonforbindelse med sin kæreste.

Menuen er en suppe til forret og "spøgefuglen" viste sig at være en hel forel pr mand og pommefritter, desserten er lille yoghurt. Der er inkluderet vin og vand i prisen. Middagen tog 50 min. Kl. 20 er der messe i den store klosterkirke. Der er mødt ca. 150 pilgrimme, og vi får dagens tekst og en hel del messen af 5 præster, som er i gang ca. 45 minutter. Vi står op en hel del af tiden og forstår faktisk ingenting af det der bliver forkyndt. Da vi kommer ud i klostergården, er det blevet meget tåget. På stuen kl. 21 er de 2 franskmænd ved at sove, og vi læser lidt. Lyset bliver slukket ca. halv 10. og alle er gået til ro.

Hanne har noget hovedpine pga. stramme muskler i nakken. Hun kan dog holde det nogenlunde i ave med medicin

Vejret var flot med meget sol og kun få skyer. Der var varmt i dalene og køligere og noget blæst på toppen. Mange gik i korte bukser hele dagen, og de fleste brugte vandrestave.

Vandredag 2. Lørdag den 13. maj 2006.

Roncevalles – Burguette – Espinal – Viscarret – Zubiri - Larrasoña 27 km

Hanne vågner med migræne før kl. 6. Der er allerede ved at være uro på stuen, og de 2 franskmænd går lidt over 6. Vi er klar kl. 7 men først får Hanne massage i nakke og hoved i klostergården. Der er flere andre, som også gerne ville have lidt, men det blev nu ikke.

Hovedpinen letter lidt i løbet af den første times tid.

Der er ca. 50 pilgrimme, som er ved at tage af sted ved samme tid som vi. Der er bl.a. en gruppe på 16 mexicanere, som følges ad, det ser godt ud da de starter på en lang række. Det er nogle få ældre (som os), ellers er det unge mennesker omkring de 20 år.

Skyerne hænger tungt ned over bjergene, da vi går af gode stier ned til en landsby Burguette. Vi snakker lidt med en brasilianer, som hedder Heroldo, han kan engelsk. I byen er der cafe, som sælger morgenmad. Der er mange, som går derind, og det gør brasilianeren også. I næste landsby Espinal tager jeg fotos af kirken, og så er der en lillemor, som fortæller en masse fra sit vindue. Vi forstod ikke meget, men vi tror, at det var noget med at gå ind i en gård og derfra skulle det være bedre at tage billeder. Vi fandt bare ikke lige det gode sted. I næste landsby er der et lille bageri i udkanten af byen, men her sælger de ikke brød, det køres ind til en lille butik i byen. Her lukker de op, da vi kommer, og så får vi købt nybagt pan (brød) og lidt pålæg. Vi spiser det ved en fuente (tapsted) ved en bænk, her er også en franskmænd Serge, som også har købt brød og vin. Han spår godt vejr om en time. Men det var godt vi ikke så ham mere, for en time efter er vi på vej ned af stejl sti inde i en skov, og her får vi en ordentlig tordenbyge med store lyn og bulder og masser af vand. Vi har regnslag på og har taget benene af bukserne, og så hopper vi fra sten til sten, fordi vandet strømmer ned af stien.

Efter 15 min er regnen ovre, og vi kommer ned i bunden af en dal uden af glide. Og så går det opad igen gennem skove. På toppen er der en flot udsigt gennem de store træstammer og ned i en flot dal, hvor floden Arro løber gennem en lille by med samme navn. På den anden side af bakkekammen kommer vi ned i et nyt dalområde, hvor vi møder floden Arro.

I byen Zubiri får vi købt et par brød, paté, tomater og kirsebær, og så går vi videre. Mange pilgrimme bliver på refugiet her. Vi møder en anden brasilianer Marco på 52, som næsten er helt tom for energi. Jeg slår følge med ham en halv times tid, og han fortæller så meget, at vi glemmer at dreje, så Hanne får sig et ordentligt grin, da vi kommer tilbage igen. Vi fandt ud af at det var den forkerte vej, da Hanne ikke længere var at se foran. Marco er startet i Roncevalles så dette er hans første dag, og så går han 27 km.

I Larrasoña finder vi den kommunale bygning med Hospetaleroen. Hun er en fyldig kvinde som sidder ved et enligt skrivebord i den bagerste del af et langt lokale. Vi får betalt og et stempel i vores pas, og da sovesalen her allerede er fyldt på denne side af torvet, bliver vist over vejen og op i en garagelignende bygning. Her er der 40 pladser i køjesenge (8 forneden og 32 på loftet). Vi tager plads lige inden for døren.

Vi får vasket bukseben og bluser og trusser, og det bliver hængt ud sammen med regnslagene, som lige skal have en time på snoren. Jeg får skæld ud af matronen fordi jeg har hængt et regnslag over en mur, der var endda et skilt på spansk med tørring forbudt. Badet er i en container, og der er kun koldt vand og det er både for damer og herrer. Efter en halv time i køjen er vi en tur på byens eneste café, og her møder vi Heraldo, og en del andre pilgrimme.

Vi får aftensmad ved tørresnoren og snakker med begge brasilianerne, Marco har bodyace (Ondt over det hele). 1 yngre franskmand sidder ved et havebord i 4 timer og er ved at skrive en ny bog om pilgrimsturen, det er 4 gang at han går turen. Hanne hjælper den lille koreaner YUK med at smøre hendes knæ. Da hun kom til Zuribi, var der ikke flere pladser, og hun måtte gå 6 km mere her til vores by, så hun er også meget træt. Her bor også 3 schwietsere, et ældre ægtepar og deres datter. 6 italienere, heriblandt Erik og Rudolfo, som vi spiste sammen med i Roncevalles.

Vi får kogt vand i køkkenet til kaffe og får at vide, at der er 80 som overnatter her. Ved 21 tiden er der ved at være ro, mens vi kan høre børnene stadig leger på pladsen foran refugiet. Hannes hovedpine er ikke helt væk med holdes i ro af tabletter.

Vejret var skyet og koldt fra morgen. Torden og regn men opklaring sidst på dagen. Mange gik også i korte bukser i dag.

Vandredag 3. Søndag den 14. maj 2006.

Larrasoña – Zuriáin – Villava - Pamplona - CizurMenor 21 km

Det var en kold nat, Hanne fandt et tæppe, og så gik det lige, jeg sov med det lange undertøj jakke og havde regnslaget over, jakken tog jeg også på i løbet af natten. Vi lå lige ved døren og jeg tror, at alle 40 har været ude at tisse i nat, fordi døren gik tit op. Mange går hen på caféen og får morgenmad fra kl. 7, vi får morgenmad ude foran, det er brød med ost og paté. Vi spiser ved siden af en tysker, som er ved at smøre fødder i kamfercreme, det lugter forfærdeligt, men han var her først. Han har givet os flere gode oplysninger om ruten og muligheder for indkøb, men Hanne har fuldstændigt tabt agtelsen for ham, fordi han har et krøljern med. Han er halvskaldet og bruger krøljernet til de rester, der er i siderne.

Der er lidt morgendis, og vi har svært ved at holde fingrene varme. Vi går på stier langs floden og i skove. Flere steder har de nyudsprungne træer helt lukket over os. Stierne er nogle steder brede og andre steder er der kun et spor i græsset. Vi kommer

gennem folde med kvæg og får, og kan næsten hele tiden høre en eller flere bjælder. Vi holder en lille pause hver time blandt valmuer, morgenfruer og mange andre blomster. Hveden dræer, og er snart klar til høst som helsæd. Kastanjen blomstrer, og når vi sidder i grøftekanten har vi græs i hovedhøjde.

Vi følger floden Arga. Nogle steder er det med brus og vandfald, og andre steder er det helt stille vand, hvor frøerne kvækker. Alle de forskellige dufte kan ikke forklares, men giver en fantastisk oplevelse.

Vi går gennem et større kolonihaveområde uden for Pamplona, her er der fuld af liv i formiddagssolen, kartoflerne er ved at komme i blomst. Så kommer forstaden Villava, og det her Miguel Indurain kommer fra. Det har smittet af på de lokale, for der kommer næsten hele tiden enkelte eller grupper på mountainbikes eller racercykler i rigtigt cykeludstyr her søndag formiddag.

I en forstadspark er der også mange, der går søndagstur. Så går det opad, og vi kommer ind gennem en stor og meget gammel byport. De er ved at spule en gade med en vandvogn og en kraftig vandslange. Her er smalle gader, og det er let at forestille sig, at de årlige tyreløb kan give skader, for der er ingen steder at folk kan gemme sig. De fleste butikker er lukket, men enkelte panderier (brødudsalg) og cafeer er åbne. Vi får handlet brød og vand, det er lige ved katedralen, og der ringes til messe kl. 12. Der er en forfærdelig larm fra de mange kirkeklokker. Vi får frokost i en park overfor, og der er mange folk både på gaden og i parken. En bil kører med privat udrykning over for rødt og forsvinder med hylende horn ned af en gade.

Vi følger de gule pile ud af byen, det er meget varmt, og vi sveder under hatten. Det går meget opad det sidste lille stykke op til den næst lille by Cizur Menor. Vi kommer til refugiet kl. 13.15. Vi sætter os udenfor i skyggen, da de først åbner kl. 14, men på grund af det gode vejr har de åbnet tidligt, og vi får en meget venlig modtagelse. Der er god plads og vi får køjesenge i et 10 mandsrum + 3 ekstra til ældre, som kommer sent. Der kan være ca. 100 på refugiet.

Her kan vi lave kaffe, mad og købe øl og vand, pasta, slik og pølser i en automat, tøjvask foregår udendørs i et par håndvaske. Der er et par store græsplæner med havestoler, og her slapper vandrerne af det meste af eftermiddagen. Her møder vi 2 fra New Zealand, 1 fra Australien, den mexicanske gruppe og hen på dagen kommer både Heraldo og Rudolfo. Vi møder Helen fra Irland, som går uden træning, hun er udmattet og har dårlige fødder og har kun kunne gå 10 km i dag. Tyskeren med hårtørreren får plads ved siden af os. 2 reservesenge kommer i brug sidst på dagen, da der kommer et ældre fransk ægtepar. Hanne har fået en reservesøn, det er en ung spanier som minder lidt om Morten. Der er en ung pige med en chæferhund, hun har fået lov at slå sit lille telt op nederst i haven. Hunde har normalt ikke adgang til refugierne. Der er også et ældre par hvor manden er blind.

Vi koger pasta med pølser i og spiser sammen med de 2 fra New Zealand og er par hollændere. (Pastaparty) Senere ordner Hanne hæle på en langhåret franskmand, og jeg får en øl for det. Det er en god ordning. I skumringen sidder vi og snakker med et par østtyske familier.

Hanne har stadig lidt hovedpine, og i dag fik hun en lille vabel. Vi havde begge trætte ben i dag.

Vejret har været godt hele dagen med 28-30 grader og skyfrit.

Vandredag 4. mandag den 15. maj 2006.

Cizur Menor – Zariquiegui – Uterga – Obanos – Puente la Reina - Cirauqui 27km.

De første står op i mørke kl. 5. Hanne er vågen, men kalder ikke før kl. 6. Hu er ikke helt fri for hovedpine. Vi pakker rygsækkene udenfor sammen med flere andre, mens det bliver lyst. Jeg kan ikke finde min tandbørste og må låne Hannes. I dag får vi for 2. gang kaffe om morgenen. Vi sidder i haven under et stort platantræ og ser på, at det bliver lyst og hører på hele fuglekoret, som er i fuld gang.

Så af sted og nede i byen kommer vi om ved parret, hvor manden er blind, han holder ved hendes skulder, men det er alligevel ikke let, fordi han snubler lidt, da de går ned af en kantsten. Så går det opad mellem kornmarker og lucernemark, i grøfterne er der masser af flyvehavre, valmuer og enkelte elmetræer, som giver skygge for solen.

Ved kirken i Zariquiegui sidder vi på bænken og ringer til farmor, hun fylder 78 år i dag. Den langhårede franskmand, som Hanne ordnede hæle på i går, laver kragehop oppe på vejen for at vise, at hendes lægekunst har virket rigtigt godt. Vi får fyldt vores vandflasker, og så skal vi op over en bjergkam Sierra del Perdón, som ligger i 750 m højde, og vi er i ca. 450 m. På hele bjergkammen, så langt øjet rækker, står der 100 vis af store EHN vindmøller. Det sidste stykke er meget stejlt, og vi går inde i et tæppe af buske i knæhøjde, som er fyldt med millioner af gule blomster. Hanne er ved at få allergi af blomsterne, men lidt højere oppe blæser det, så hun slipper for vejtrækningsproblemerne.

På toppen er der kunstsulpturer af æsler, heste og andre dyr, som illustrer hvilke muligheder der er for transport, når man går på pilgrimsvandring. Hanne så en alpeviol. Vi holder en lille rast i blæsten på toppen sammen med ca. 10 andre pilgrimme. Stien nedad er næsten kun store sten heroppe, hvor der er buske. Længere ned hvor markerne begynder, er der ikke så stejlt og sandet er ikke skylle væk fra sten, så her er det let at gå igen. Vi kommer om ved en spanier, som går meget forsigtigt, fordi han har vabler. Vi kommer forbi aspargesmarker under plastik og ser de første vinmarker og træer med paranødder. Caprifolierne blomstrer, og vi nyder duftene. Vi kommer forbi den mexicanske gruppe, som holder bedepause ved et stort krusefiks ved siden af stien. De overhaler os ved kirken, hvor vi får vand, og så kommer vi om ved dem igen, da de holder pause ved Uterga Bar.

I næste by lille landsby Maruzabal er der en dør åben i et hus, og der kom en lokal beboer ud med et brød, vi kiggede ind, og her var det mindste brødudsalg, vi har set. Vi købte et nyt brød, og så fik vi nybagt sprødt brød med paté på en bæk i skyggen kl. 11. Næste by er Obanos som er en lille by med en stor kirke, som jeg er inde og se. En ung kirketjener kommer og giver mig en brochure og tilbud om et stempel i mit

pilgrimspas. Det forstod jeg nu ikke før bagefter, men det gjorde ikke noget, for vi vil kun have stempler fra de byer, hvor vi overnatter.

Puerta la Reina (dronningens bro) er en større by med 3 refugier, og her er der altid mange, som overnatter. Kl. er kun 12, og vi har besluttet at fortsætte, så vi får en pause på en café. Mens vi sidder og får forfriskning og et brød med skaldyrssalat, er der optog med orkester foran, som slutter i en af kirkerne. Den smalle gade er helt lukket for trafik imens. Vi fotograferer den berømte bro og fortsætter ud i middagsheden. Vi kommer til en streng bakke, og i dag løber Hanne fra mig og flere andre op af bakken bl.a. 4 canadiere.

I næste by Mañeru har vi pause på torvet under nogle skyggetræer, her er også 6 unge spanier, som holder pause. Vandflaskerne fyldes og så det sidste stykke Cirauqui, hvor vi finder refugiet, og får plads i et rum til 12. De 2 franskmænd er her allerede og lidt senere kommer de 4 canadier og de 6 unge fra sidste rast. Vi får bad, vasket tøj og et lille hvil.

Herefter en tur i byen som er helt død. Vi bor højt på en bakketop og udsigten er fantastisk, der er roser i blomst, valnøddetræer og figentræer med store frugter. Svalerne flyver i taghøjde. Kirken er åben, og et hold elever på 15-17 år får foredrag udenfor. De 2 eneste butikker i byen er apoteket og købmanden, og de åbner kl. 17.30.

Refugiet ligger på torvet lige overfor kirken, som har et ur der slår hvert kvarter. På torvet sidder spanieren med fødder i et vandfad (ham fra bjerget med de dårlige fødder). Her møder vi også en dansk dame, som kan høre, at når vi taler tysk på den måde, så må vi være danske. På apoteket fik vi ekstra hovedpinepiller til Hanne (hun fik dem aldrig brugt) og indkøbt lidt ved købmanden. Artiflex (pladevat) hernede hedder Soffban plus.

Kl. 19.30 fik vi pilgrimsmenu i kælderen under huset. Det minder om Brygger Brauers Grotter. Vi fik salat med skinke, spagetti med kødboller og desserten er yoghurt med kiwi. Ved vores bord sad vi sammen med 1 spanier, 2 franske, 3 tyskere på cykel, og til sidst kom den danske dame. Vi fandt aldrig ud af hvad hun hed, men hun var fra Sønderjylland og tilhørte det tyske mindretal her. Der var ca. 20 som spiste her i kælderen. De unge var der ikke.

Hannes hovedpine er ved at være væk, og jeg fik en lille vabel. Vores ben var gode i dag.

Vejret var godt hele dagen med op til 30 grader og skyfrit. Til aften trækker det op fra Sydøst og vi kan se, at det tordner med lyn længere ude i dalen. Der kom en tordenbyge over byen, mens vi spiste til aften.

Vandredag 5. Tirsdag den 16. maj 2006.

Cirauqui – Lorca – Villatuerta – Estella – Villamayor – Los Arcos. 34 km.

Op kl. 5.50. De 2 franskmænd er væk og de 4 canadier skralder med plastposer og lynlåse.

Morgenmad i halvmørke på en stenbænk ved kirken, flere er over at fylde vandflasker ved tapstedet, som er ved siden af os. Af sted kl. 6.30 i halvmørke. Der er skyer fra morgen med solen kommer frem halv ti.

Stien er meget smattet pga. regnen i aftes, så skoene bliver noget mudret. Vi når Lorca efter 1,5 time, så videre til Villafuerta, hvor vi holder en lille pause. Det skulle vi også have haft i Estella, som er en lidt større by. Men vi kom næsten ud af byen igen inden vi gjorde holdt ved en betonkant og spiste vores sidste brød. Efter 1. sving efter pausen var der borde og bænke.

Ved et vinfabrik i Irache er der 2 tapsteder. Den ene er med vand og i den anden er der rødvin, jeg får en kopfuld, og så er der pause under nogle flotte beskårne platantræer. Vi er på jagt efter et ny brød, Azqueta er uden liv, og det går opad. På toppen (600 m) ligger Villamajor. Her er 2 små refugier men ikke mulighed for at købe mad. Efter en pause fylder vi flaskerne, og så går vi kl. 13.15 ud på sidste strækning 12 km ude i det øde, der er bagende sol og godt 30 grader. Omkring os er der vin, hvede, oliven og asparges. Det er en drøj tur, og de få steder hvor der er skygge, er der ofte nogle, som holder rast.

Endelig kan vi se byen Los Arcos, og vi passerer et par stykker i vejkanten. Kl. 16.30 kommer vi til det første refugium (La Fuente) i byen, og her får vi de sidste 2 pladser. Mens vi bliver indskrevet kommer de 2, som vi kom om ved lige uden for byen, de bliver nødt til at gå videre. Det gør ikke så meget for der både hoteller og 1 refugium mere.

Vi fik plads på loftet helt oppe under tagstenene i hver sin ende af rummet, her lå madrasserne på gulvet. De 2 franskmænd havde fået eneværelse med dobbeltmadras. Dette blev vi også tilbudt at en ung svensker som også havde dobbeltmadras, men vi var trætte og gad ikke flytte rygsæk. Vi mødte den lille koreaner Yuk, og hun havde fundet en vandreveninde Audray fra Frankrig.

Vi går en tur i byen på cafe og får en bocadillo og gør indkøb på vej hjem. Aftensmad er brød pølse, paté og ost og her er køkken så vi får også lavet kaffe. I dag har vi begge fået en lille vabel

Det var en meget varm dag med godt 30 grader hele eftermiddagen.

Vandredag 6. Onsdag den 17. maj 2006.

Los Arcos – Sansol – Torres del Rio – Viana – Logrono – 27 km.

Hanne kommer som aftalt og vækker YUK og Audray kl. lidt over 5. Jeg vågner også, og så synes jeg at det ser ud, som Hanne lægger sig igen, så jeg vender mig om på den anden side. Hanne kommer igen 5.45, da har hun stået udenfor et kvarter og ventet, så kommer jeg op og de 2 piger også. De havde også taget en halv time mere.

Kl. 6.05 tager vi af sted, det er mørkt i gaderne, og vi må bruge lygten. Byen er helt tom på nær de pilgrimme, som stille går ud af byen. Langs grusvejen er der kornmarker. Da det bliver lysere kan vi hele tiden se 8-10 pilgrimme både foran og bag os. Jeg snakker lidt med en ung spanier, som kommer fra en by nord for Barcelona. Solen kommer helt op, og vi kommer til Sansol. Nogle får morgenmad på de første bænke i landsbyen, og vi finder nogle ved apoteket. Her er vand og 4 bænke. Der kommer flere og sætter sig.

Hanne er ved at gå til af grin, da jeg trækker lagenposen op af rygsækken, for jeg fik ikke pakket, det gik lidt stærkt da Hanne kom 2. gang. Nu er der bakker både op og ned og rigtig flot landskab. Kl. 11 er vi i Viana og her får vi frokost ved katedralen. Det er en større by, så her er liv både af lokale og lige her ved katedralen, er der også omkring 20 pilgrimme, som spiser, ordner fødder eller slapper af. De 2 franskmænd kommer også og får mad på en bänk længere væk.

Katedralen er fantastisk flot og gammel. Der er en kæmpe stor guldaltertavle i midten og rundt om i kirken, er der yderligere 7 mindre altertavler, som de fleste danske kirker kan være meget misundelige på. På vej ud af byen er der vejarbejde, så vi bliver vist hen forbi refugiet. Her er allerede 7-8 i kø, for at komme ind, når de åbner om en time. Der er en flot udigt fra haven ved refugiet. Vi kommer på den rigtige vej igen, og nu er der 10 km gennem endnu et flot landbrugsland ned til Logrono, som er en stor industriby i 400 m højde. Byen ligger ved floden Ebro.

Det er rigtigt varmt så cowboyhatten gør igen god nytte. Byen er nok på størrelse med Silkeborg, så der er masser af liv selv midt på dagen. Refugiet ligger midt i byen og vi kommer ind i køen kl. 14 og det tager 3 kvarter med at flytte plads på havestolene inden, at det er vores tur til at få foretræde for hospitaleroen og få stempel i passene. Dette er et kommunalt refugium, og her må vi selv bestemme, hvad vi vil give for at være her. Vi få sengene når. 40 og 41. Hanne ligger over en ung Belgier og jeg under en stor Australier. Jeg bytter senere med ham, så kommer jeg op at ligge ved siden af Hanne. Der 32 på vores sovesal, og der er flere sale.

Efter det daglige bad og vask af tøj, samt en lille hvil, går vi en tur i byen og får øl, cola og bocadillo og en rundtur i den gamle bydel. Hanne får ordnet en vabel og jeg får kigget til de 2 jeg har, de er lidt ømme men det er kun pjatværk. Den unge svensker kommer kl. halv otte. Han fortalte i går, at han ville gå 10 km, men han har gået 27. Der er også de 2 franskmænd, 5 australier, 2 belgier og en del spaniere, franske, italienere og tyskere. Vi snakker med John fra Tasmanien, og han hører til Mary og de tasmanske djævle. Vi sidder i gården, og ser på en storkerede med storke oppe på et kirketårn.

Vi får mad i køkkenet, hvor der er 8-10 andre, som laver forskelligt mad i løbet af aftenen. I dag kom vi over grænse fra Navarra og ind i Rioja provinsen, der er kendt for de smagsfulde vine.

Der er ro på sovesalen kl. 21.30.

Vejret har været med høj sol og vindstille hele dagen ca. 30 grader.

Vandredag 7. Torsdag den 18. maj 2006.

Logroño – Navarrete – Ventosa – Najera – 27 km.

Vi går fra refugiet kl. 6, og vi kommer til af følges med John fra Tasmanien ud af byen. Vi får morgenmad i udkanten af byen på nogle af de sidste bænke. Lidt senere kommer vi forbi en flot sø, hvor der mange morgenfriske fiskere. I Navarrete er der frugtpause kl. 9.00, og så ud i flotte bakker, og her er masser af vinmarker, og nogle af dem er ved at blive beskåret

Der er et langt stykke langs en motorvej, som er ved at blive bygget, her er ikke så hyggeligt når vi er vant til den fredelige natur. Et langt stykke langs stien er der et trådhegn ud mod en hovedvej, og her er der lavet 1000vis af kors i hegnet, de fleste er lavet af træpinde. Vi kommer dog ind til fredeligere omgivelser igen. Vi kommer ikke ind til Ventosa, det er en lille by med et refugium, som ligger lidt fra ruten, men vi kan se kirken oppe på bakken.

Najera er gammel og lang by, og vi skal næsten helt igennem og over floden, før vi finder refugiet. Byen ligger 500m over havet. Refugiet ligger i den anden ende af byen og vi kommer kl. 13.45 til et kommunalt refugium. Rygsækkene bliver sat i rækken (så er vi kø). Kl. 14 kommer hospitalero og giver os et nr. Vi får 14 og 15 i rækken. Vi skal ind gennem skorummet, for der må ikke være vandresko i sovesalen. Sidst på dagen er der rigtig mange sko på hylderne, og de er alle sammen støvgrå.

Her er det også frivilligt, hvad vi vil give hvis vi giver noget. Vi kommer 10€ i kassen og får 2 underkøjer ved siden af hinanden. Det er en stor sovesal med 102 pladser i samme rum. Til aften er der kun få ledige plader. Vi følger den sædvanlige rutine med bad, tøjvask og en halv time inden vi går ud i byen. Jeg snakker med en italiener, mens vi vasker, han bor i Venedig. Han og han kammerat var også på vores sovesal i Roncevalles, dengang var de klippet næsten helt skaldet, men nu er håret ingen ved at dække hovedbunden.

På turen i byen får vi tapas på en cafe, og dem er der rigtig mange af. Ved 18 tiden går vi i supermarkedet og får spegepølse og paté. På vejen hjem får vi pilgrimsmenu til 8,5€ Hanne fik den bedste pastasalat, hun endnu har fået henede. Herefter fritter med svinekød til Hanne og lam til mig, og så var der budding til dessert, det var guf. Bag ved denne gamle del af byen, hvor gaderne er meget smalle, rejser klipperne sin næsten 100 m lodret op, og der er masser af svaler. Der er flere storkereeder i byen. Cikaderne er meget aktive og de summer overalt.

Vi er hjemme på sovesalen kl. 20.15, og her møder vi Rudolfo og Erik. De er helt udkørte, for de har gået 49 km i dag. De ville have overnattet i Navarrete, men der var fyldt, da de kom, og så de tog lige 14 km mere. Vi sidder lidt udenfor, men det er ved at blive koldt, så vi går tidligt til ro sammen med de fleste andre. Vejret i dag er let skyet og let blæst med 22-24 grader.

Vandredag 8. Fredag den 19. maj 2006.

Nájera – Azofra – Santo Domingo. 22 km.

Op kl. 5.30 og der er mørkt, da vi går gennem gaderne i gadelysens skær. Vi kan høre storken knebrer på et tag over os, men vi kan ikke se den. Hanne går indenom en bil, men kommer hurtigt tilbage igen, for hun var lige ved at forstyrre en rotte, som sad midt på fortovet. Det er køligt, og jeg får jakken på. Tæt på byen er der vin og byg og efter et højdedrag er der mest hvede, salat, kartofler, humle og ærter. Heroppe i 600 m højde er ærterne ikke så langt fremme, som nede i 300 m højde. Der er mange vandingskanaler og kunstvanding med de gamle rørsystemer.

Vi får morgenmand på torvet i Azofra. Brødet fra i går er tørt, men det gør ikke noget, for der er et åbent panderia lige ved siden af, så vi kasserer det tørre og får frisk brød i dag. Det er rigtig koldt, så vi får vanterne på, da vi skal af sted igen.

På vej op af en lang bakke falder jeg i snak med en tysker på 69 år, han havde været i Århus og Hjørring for 10 år siden, jeg fortæller om vores tur til Hartzen for mange år siden. Han fortæller at sidste år, gik han og en yngre kammerat fra Leon til Santiago, og i år går de fra Roncevalles til Burgos. Mine ben er tunge og ømme i dag, så det er rart med et lavt tempo op af bakken. Hanne er kommet langt foran, men jeg finder hende efter nogle km. Her sidder hun, og ser sød ud i grøftkantene, og venter.

Vi når Santo Domingo før middag og efter nogen søgen, finder vi turistinformationen og får adresser på pensioner. I dag vil vi sove for os selv med helt eget bad. De 2 franskmænd kommer også og spørger om logi. Vi kommer på et Hotel drevet af nonner, her får vi værelse 218 og fra vinduet er der udsigt lige ned i haven til et af refugierne, som også er drevet af nonnerne. Der er flere refugier i byen. Vi får frokost på en fællesterasse, og Hanne ser en stork svæve over tagene.

Efter siesta er vi på café og bytur. Vi får en snak med et tysk par, som vi også har mødt flere gange før. Så på indkøb og her får Hanne en rigtig gammel spansk ven. Han er hjælper i en frugtbutik og de 2 bliver enige om flere ting og Hanne får store rabatter, og den gamles tommelfinger bliver vendt opad mange gange. Så er der hygge på værelset med kirsebær og flæskesvær.

Aftensmad er på værelset med brød, majonaise, frisk pålæg og tomater. På aftenuren i byen snakker vi med Villy fra Belgien og Louis fra Lichtenstein, Louis har vi mødt

nogle gange før og han fortæller at Hanne betyder kylling, hvor han kommer fra. Vi kommer også til en stor gammel bygning, som har 11 storkere der med storke. Det er et fantastisk syn. På et torv sidder vi og ser på aftenlivet. I et stort telt er der børnefødselsdag, og de synger og pakker gaver ud.

Vores Hospitalero er helt sød og hun lover at vi kan blive lukket ud kl. 6.30 i morgen. Byen hedder "Santo Domingo de la Calzada" og har slogan "Donde canto la gallina despues de asada" som betyder: Hvor hønen synger efter at den er stegt.

Mine ben var trætte og fødderne var ømme i dag, så det gjorde slet ikke noget, at det var en af de korte ture i dag. Hanne havde friske ben og hendes fødder var i orden.

Vejret i dag er koldt fra morgen og ellers let skyet til skyfrit 22-24 grader.

Vandredag 9. Lørdag den 20. maj 2006.

Santo Domingo – Granon – Redecilla – Vitoria – Villamayor - Belorado. 21 km.

Op kl. 5.30 og så kan vi tage bad igen uden at forstyrre nogen. Morgenmad kl. 6 på sengen og 6.30 er vi klar til at blive lukket ud nede i forhallen, men der kommer ingen og lukker os ud. Det store hus er helt dødt, og der er slet ingen lyde, som tyder på liv. Jeg undersøger, om vi kan komme ud af vinduerne, men de er sikret med gitter, så der ikke er nogen som kan komme ind. Vi prøver nødudgangen i kælderen, med den er låst med nøgle. Kl. 7 finder vi en knap på døren, og den kan slå låsen fra. Hanne mener, at når nu endelig nonnerne har fået en mand indenfor, så vil de også beholde ham et stykke tid.

Det er dejligt at være ude igen. På vej gennem byen møder vi Villy, som er ved at pakke færdig på en bænk. Storkene er i fuld aktivitet både på taget og i luften. Udenfor byen er der 2 høje skorstene, som hver har sin storkerede på toppen. Fuglesang og kvækken fra frøer kommer alle steder fra.

I Granon, den første lille by vi møder er en lille café åben, og her får vi te og chokolade, her er også andre pilgrimme, og der hele tiden liv med nogle, som går og kommer. Ved næste pause er der frugt og næste igen brød. Det blæser meget, og det er let skyet. Jakken er på hele dagen og buksebenene kommer på kl. 10. Vi kan godt mærke at vi er kommet op i højlandet. Vi startede i 650 m og slutter i ca. 750 m højde. Hanne får salttabletter og vand kl. 12.

Vi kommer gennem nogle stille byer, som ser lidt sølle ud, men det er flot alligevel. I en by er vandet "non portable" ikke drikkevand. I en anden by er der en legeplads lige ved vandposten, og her kan vi se, at heller ikke pilgrimme bliver for gamle til at lege. Et sted bliver vi overhalet af et par på cykel, og de har sidevogn til den lille på fars cykel.

Halv 2 kommer vi til byen Belorado. Her i byen er der 3 refugier, og vi går ind til det første vi møder, men det er ikke åbnet endnu. Så går vi videre og kommer til Refugiet

”Alberge Parroquias de peregrinos”, som en del af den gamle Maria kirke. Det er en schweizisk kirkelig organisation, som driver refugiet. Der er 24 pladser i selve kirkebygningen, og så har de en garage et par huse væk, og her er knap så mange senge. Vi bliver budt velkommen allerede udenfor refugiet af en gammel schweizer Peter og hans kone Ines, som inviterer os inden for, og vi skal tage en kop te, mens han registrerer os og stempler passene. Peter og Ines er her i 3 uger, hvor de passer refugiet, så rejser de, og der kommer en ny hospitalero. Hjemme i Schweiz har Peter en butik med bjergkrystaller (www.bergkristalle-indergand.ch).

Her er det også ”donativo”, så vi bestemmer selv, hvad vi vil give for at bo her. Der står en lille pengekasse med en sprække på hospitalereos bord lige inden for døren. Mens vi sidder der og får te, kommer 4 hollændere, de får også te, og fortæller at de er cyklet helt fra Holland.

Der hvor vi kommer ind er der et fællesrum, køkkenet er hævet 3-4 trin. Det har engang været et lille teater, og køkkenet er lavet på senen. Soverummene er ovenpå, og her får vi plads, i et rum hvor der er 10 pladser, her bor de 3 schweizere, som vi har mødt nogle gange før. Mens vi indretter os kommer der en lille fransk kvinde Marchella på ca. 75 år. Hun har fået en overkøje, men hun kan slet ikke komme derop. Vi hjælper med at finde en underkøje i naborummet. Udover de 3 fra Schweiz, er der bl.a. også en ung fyr fra Ungarn og en ung fra Tyskland. Og en gammel blæserøv fra Schweiz, Han lærte lidt dansk for 40 år siden og bruger det flittigt, han er dog utilfreds med det meste. Hen på eftermiddagen kommer de 5 fra Australien, og de får plads i garagen, sammen med flere andre.

Efter et hvil er vi ude at se på byen, som har lukket overalt på nær et par cafeer. Vi får en forfriskning og en bocadillo (sandwich). Servicen er god, men da vi betaler, så glemmer han at give os 4€ tilbage, men vi var for friske, så den gik ikke. Vi sidder udenfor refugiet, Hanne løser Sudoku og jeg skriver, og så snakker vi med dem, der kommer forbi bl.a. en fransk Canadier, som kun kan en lille smule engelsk. Langt oppe over kirken svæver 3 store rovfugle i cirkler, og på kirketårnet er der 2-3 storkereder, som er beboet.

Butikkerne har åben fra 17 – 20, og vi får handlet og købt nye sandaler, så vores badetøfler bliver kasseret. På byturen mødte vi igen de 2 franskmænd og senere også en anden fransk dame Monika, som Hanne har meget sjov med.

Hospitalero Peter har været rundt og fortalt, at der er messe kl. 18.30, og der er vi med. Messen varer en time, og vi står op det meste af tiden. Hannes lynlås i benet er gået fra hinanden og benet falder halvt af, så hun må stå og holde ved det hele tiden. Kl. 19.30 er messe forbi, og vi skal til at ud, men så bliver alle pilgrimme kaldt op i en anden afdeling af kirken, og der kommer en ny præst. Vi skal fortælle, hvor vi kommer fra, og da vi er ca. 60, så er det fra det meste af verden. Herefter er vi alle med til at læse nogle spanske tekster. Vi forstår ingenting bortset fra når de siger ”peregrinos” (pilgrimme) og ”Santiago”, som er endemålet.

Bagefter sender Hanne sms til søstre Høj og fortæller om 90 min messe, de skriver tilbage at en halv time mere, nok ikke kunne skade hende. Efter messen sidder vi på

nogle bænke ved vaskepladen ved siden af kirken og får vand og frisk brød med pålæg og ost. Aftensnak med en amerikaner på cykel, som er udstationeret i Bosnien i længere tid. I ferierne tager han rundt i Europa.

Vejret i dag var koldt. Ca. 10 grader fra morgen, 18-20 går. midt på dagen og meget blæst (modvind) Det var godt at vi havde hagesnor på vores hatte, for de blæste af et par gange.

Til aften var der indskrevet 38 på refugiet.

Vandredag 10. Søndag den 21. maj 2006.

Belorado – Tosantos – Espinosa – Villafranca – San Juan de Ortega – Agés – Atapurerca. 32 km

Kl. 2 er der råb og larm nedenunder. Nogle unge mennesker har åbnet yderdøren og råder meget højt "Buen Camino". De 3 sveitzere og 2 andre står op kl. 4.45 og vi kommer 5.10. Lyset fra køkkenet nedenunder kommer gennem et sprækker mellem gulvbrædderne. Hanne laver morgenmad, som vi får i køkkenet, hvor der også er flere andre, som også lister rundt og laver kaffe og spiser af det brød, som vi bare kan tage af i køkkenet.

Vi tager af sted 5.45 og går gennem den helt mørke by. Vi kommer forbi et diskotek, som er ved at lukke. Nogle unge kommer med tilråb til os. Selv om de er lidt svimle, så ønsker de os en god tur. Ude i mørket bruger vi lommelygten for at finde de gule pile. Rundt omkring er der hundeglam og enkelte hanegal. Belorado ligger i knap 800 m højde, og vi skal opad hele formiddagen, det højeste punkt ligger 16 km ude og er i 1150 m højde. Da det bliver lyst holder vi en lille pause i Tosantos en lille by uden liv. Heroppe ser vi et par køkkenhaver, hvor der er plastikdunke over hver enkelt plante, så de har hver deres eget lille drivhus. I Espinosa holder vi en appelsinpause ved et langt vandtrug, en lokal lille hund holder os ved selskab, og vi bliver overhalet af Hannes franske danseveninde Monica. Hende kommer vi om ved igen ved den næste stejle stigning.

Kornet heroppe er ikke skredet igennem og egetræerne ser sjove ud med bløde blade ligesom vores lammeører og rakler ligesom vores birketræer. Selv om der er skov på toppen blæser det kraftigt heroppe. Vi overhaler 3 italienere, som holder rast, og vi holder rast længer henne lige ved det højeste punkt, men det blev kun en kort rast pga. blæst. Herefter går det stejlt ned og så stejlt op igen. Det er stiv rødlig lerjord, så det er godt at det er tørvejr, eller ville skoene være meget tunge. Ved 10 tiden kommer solen, og nu går det flot nedad. Langt ude på en bakkekam er der en stor vindmøllepark med hundredvis af møller.

I San Juan de Ortega møder vi Erik og Rudolfo + flere andre ved en cafe, der var også nogle japanere. På stien igen blæser det meget, men det er varm sidevind. Det er et flot landskab med store åbne græsarealer og enkeltstående træer. I Agés er der et nyt refugium, men vi har lidt mere energi, så vi tager 4 km mere til Atapuerca på asfalt. Her er også et nyt refugium med 6 mands stuer. Der er også mulighed for at leje 2 mandsstuer. Der er et flot lille køkken og dejlige værelser, men hende den unge hospitalero siger ikke meget og holder sig for sig selv, når ikke der kommer nye gæster, så der mangler lidt atmosfære.

Her er ca. 15 italienere og de er altid mere støjende en andre. Vi har værelse med 3 af dem. Det er 3 singelvandrere, men de kan godt snakke og grine alligevel. Den ene en ældre mand kan lidt engelsk, den anden en tyk kone kan lidt tysk og den 3. en ung pige kan italiensk og lidt fransk. Her bor også 9 japanere, 2 australier og et par tyskere. Efter siesta går vi en tur i byen (10 min) I den lille landsby er der 2 små restauranter, et panderia/cafe og nogle små gårde.

Vi har kun set en storkerede heroppe i højlandet (nu 950 m). Over 1000 m er der ikke landbrug, kun buske og græs. Hanne snakker med Monica og jeg med min Tyske ven fra i går. Australierne fortæller, at de startede ved havet og gik de første 5 dage på langs af Pyrenæerne, derefter af sted på caminoen. De har også tidligere gået 300 km med 22-25 kg på ryggen i Vestaustralien, vandret i Patagonien i Chile og gået fra Tyskland til Italien. De er garvede vandrere. En stor spanier giver os vejledning i bus og togtransport til Valladolid, hvorfra vi har bestilt flybillet.

Kl. 19.15 går til den ene restaurant, men den åbner først kl. 19.30, så vi går til den anden El Palomar, og her får vi en fin betjening af en ung servitrice, som ligner niece Anja. Menuen er Castellano suppe og salat, pommefritter med svine- eller fårekoteletter og is til dessert.

Da vi skal i seng er italienerne i grinehumør i 20 min, men de faldt til ro lidt i 22.

Vejret i dag har været køligt fra morgen med ca. 10 grader kl. 6. 18-20 gr. kl. 10 og 25 gr. kl. 15. Det har blæst meget hele dagen. Svalerne flyver meget højt, men australierne har set på tv, at det vil blive regn (det blev det ikke).

Vandredag 11. Mandag den 22. maj 2006.

Atapuerca - Orbaneja – Villafria – Burgos – Tardajos. 26 km

Afg. Kl. 6.35 I næsten klart og meget koldt vejr der er 6 grader. Der er 2 ruter op over højderyggen Atapuerca, som er nogle få km bred og 30-40 km lang. Vi starter i ca. 950 m og toppen er i 1.100 m højde. Her har der været liv i tusindvis af år og i en hule har forskere fundet over 80.000 fossiler, som viste sig at være knogler fra 35 mennesker både børn og voksne, som engang er kommet af dage her før stenalderen.

Lige inden vi tager ruten til venstre, bliver vi indhentet af Monica, og hun går til højre. Bjerget er flot og koldt, På toppen blæser det, og her er kun mindre træer og mange flotte og specielle blomster. Kl. 8 er vi kommet ned på den anden side og får morgenmad i den første by som har en bænk. Mens vi sidder og spiser kommer Monica, og hun går videre og ser efter et sted hvor hun kan være sig selv. (Vi så hende ikke mere). Vores 2 franskmænd kommer også forbi og vi hilser hjerteligt på hinanden, da de får vanterne af, og vi får udvekslet lidt erfaringer om ruten hertil.

Jeg får vanter på, og så er der ca. 2 timer på asfaltvej til Burgos (ca. ½ Århus), og så igen nogle km med industriforstad, inden vi kommer ind, hvor vi kan få kaffe, te og lidt varme på en cafe. På vej gennem byen møder vi den italienske mand, som også var på vores værelse sidste nat. Han følges vi med et stykke og senere følger vi med John fra Tasmanien et stykke. Han bliver på et torv og venter på sine landsmænd, mens vi går op og ser på katedralen, som er fantastisk både stor og flot.

Mens vi sidder på en bænk og hviler komme det tyske par forbi, som vi tidligere fik en øl sammen med. Han er sur og råber "scheisse", fordi de har bestemt at tage 2 dage på hotel eller pension her i byen, og nu kan de ikke finde noget under 100€pr nat. De havde regnet med 30-40€pr nat. Det sidste vi ser til dem, er da de længere nede drejer ind mod centrum igen. Vi køber friske forsyninger ved et lille supermarked (½Fakta), og på vej ud af byen leder vi efter en bænk, men hver gang vi går lidt fra ruten, bliver vi vist tilbage igen af hjælpsomme spanier, som tror at vi ikke kan finde vej. Vi finder borde og bænke i parken, ikke langt fra det kommunale refugium, så vi ser mange pilgrimme komme forbi.

Vi fortsætter og kommer ca. 10 km ud, hvor vi holder i en lille landsby Tardajos. Her er 14 pladser på refugiet, som ligger i en bygning for enden af en skolegård. Hespetero bor i en lille lejlighed i den ene ende af bygningen. Der er 4 pladser i det rum, som vi får og 10 pladser i det store rum. 2 toiletter og 2 baderum, hvor ristene sidder i den højeste del af gulvet. Efter ritualet med bad, tøjvask og hvil, så er vi en lille tur i byen. Der er 2 små barer i byen, og det er de eneste steder, hvor der liv indtil kl. 5, hvor farmacia åbner. Købmanden åbner først kl. 6.

Vi får aftensmad sammen med et par unge franske fyre på bænken uden for refugiet. Den ene hedder Bruno og han er politimand i Paris, den anden hedder Fransua og han er økonomirådgiver i Lyon. På bænken bagved er spiser en ung canadisk pige, mens en tavs italiener er ved at skive postkort. Kl. 7 går vi til den lokale messe (den startede før vi kom), og her er vi de eneste pilgrimme, der er ca. 30 ældre lokale folk og det meste af tiden, skal vi stå op. Messen slutter ved halv 8 tiden med, at der bliver samlet penge ind til et eller andet godt formål, og så skal vi give hånd til dem der står omkring os. Det er da vældig hyggeligt.

En spanier på vores værelse gik i seng kl. 17.30 og her lå han til næste morgen kl. 6.30.

Vejret i dag har været koldt fra morgen og skyet til middag. Op til ca. 22 gr. om eftermiddagen og nogen blæst sidst på dagen.

Vandredag 12. Tirsdag den 23. maj 2006.

Tardajos – Calzadas – Hornillos – Hontanas – Castrojeritz . 31km

Op kl. 6.10 og det er som sædvanlig Hanne, som kommer først i gang. Det har været køligt i nat og jeg har været nødt til at tage undertrøjen på. Vi klarer os med lyset fra gangen, for ikke at genere der 2 andre. Men da jeg går, så tænder spanieren lyset, men franskmændene ovenover skælder ud, og så må spanieren også klare sig med lyset fra gangen.

Udenfor er Hanne ved at vise den canadiske pige rigtigt ud af byen, mens jeg pakker færdig. I næste by møder vi hende fra Canada igen. Hun hedder Millian og er sidst i 20'erne, og har sagt sit job op som managerassistent i en drugstore, og er nu taget på rejse uden for Canada for første gang i hendes liv.

Det går opad i ca. 1,5 time gennem landskab med marker, og på toppen er der ingen dyrkede arealer, her får vi morgenmad med udsigt ned over den næste dal. I dag er der en del pilgrimme, som går forbi. Så går det stejlt nedad i ca. 3 kvarter, og så skal vi op igen til et fladt højland i 950 m højde, med utroligt mange stendiger omkring store korn- og lucernemarkers. Heroppe ligger jeg i grøften og nyder udsigten, mens Hanne er ved at klare en ny vabel, som jeg har fået. Det er dejligt lige indtil hun får hul og skal have væsken ud, det gjorde ondt helt ned i tærerne på den anden fod. Operationen lykkedes og jeg fik ikke flere vabler på turen.

På vej ned igen fik vi kaffe i Hontanas, og så kommer vi ned i en flot dal med store bakker på hver side. Der er ørne, som svæver over en bjergtop lidt længere væk. Vi kommer gennem poppellunde og langs en vej, er der først en lang poppelallé, som bliver afløst af en lindeallé. Ved et gammelt nedlagt hospital for pilgrimme sidder en pilgrim med sit æsel, det ser meget idyllisk ud, med idyllen blegner lidt, da vi kommer helt hen til ham for han sidder og snakker i mobiltelefon. Vi bliver overhalet af et par stykker, som går stærkt, og de forsvinder i horisonten.

Byen Castrojeriz er lang og ligger 800 m højde rundt på en bjergside med en borg på toppen af bjerget. Der er 3 refugier, vi går forbi den første, fordi vi vil længere ind i byen. Vi er der kl. 2 og det næste refugium åbner først kl. 3. Vi følges med en træthollænder til det sidste refugium, og her møder vi 4 danske piger, de tror vi er australier pga. hattene. Vi snakker med dem i 2 min og så går vi ind og får at vide, at her er fyldt op. Så skal vi enten vente på at det næste lukker op eller også tage en pension. Vi er trætte og vælger en pension, som vi næsten lige er kommet forbi. Pensionen hedder "la casa de los Hollandeses" (Hollændernes hus). (Tlf.: 0034 947377608) Det er et gammelt men meget flot restaureret hus. Vi kan vælge mellem et gult, grønt og et rødt værelse, og der er fælles bad og toilet. Prisen er 30€ for pilgrimme og 40€ for andre. Efter betaling og siesta er der forfriskning på en cafe ved et af refugierne, og her snakker vi med en anden canadisk pige og en spansk mand. Den canadiske pige startede fra St. Jean Pied de Port den 10. maj. Vi mødte den unge spanier fra Barcelona, og han var meget træt i dag da han havde gået 38 km.

Vores værelsesvindue vender ud mod gaden og et lille torv, og her går ruten for pilgrimme. Manden med æslet kommer forbi, og på torvet sidder 5 unge pilgrimme hele eftermiddagen og spiller guitar, synger og hygger sig indtil halv otte, da det er ved at blive køligere. Vi får aftensmad på værelset, og i dag falder vi søvn, mens solen kaster de sidst stråler ind af vinduet. til os.

Vejret i dag var med 10-11 grader fra morgen. Solen kom igennem kl. 10 og ved middagstid var der 22 grader og det var varmt lige til aften uden skyer.

Vandredag 13. Onsdag den 24. maj 2006.

Castrojeritz – Ltero – Boadilla – Fromista – Población. 30km.

Op kl. 5.15 og gøre klar. I løbet af natten er der kommet en gæst mere, for der er kommet et håndklæde mere på badeværelset. Vores vandflasker bliver fyldt op, og vi får skrevet i gæstebogen, inden vi stille lister os ned af trappen, som knirker, og låser os ud. Kvart i 6 er vi i de mørke stille og kolde gader, en hund gør, og en anden længere væk gør igen. En kat bliver forstyrret af os og forsvinder om et hjørne og ind under en gammel port.

Ved et refugium længere fremme kommer 2 mænd ud, og dem følger vi efter, indtil vi kommer til udkanten af byen. De har ingen lygte og kan ikke finde de gule pile. Vi viser vej på en blanding af tysk og spansk, og vi kommer foran. Så kommer 1. bakke og det tager 50 min at komme op af den stejle sti.. Det er fantastisk flot, da vi var neden for bakken stod månen lige over bjerget med byen rundt om foden, og nu er solen ved at komme op bag ved bjerget. Det er koldt, da vi går nedad igen, for nu er vi på skyggesiden, så vi må have både vanter og jakke på. Der er en nyslået lucernemark, hvor der er rim på høet.

Ude i horisonten er der 100 vis af vindmøller på række på en bakkekam. Med denne udsigt finder vi en plads med borde og bænke, og her får vi morgenmad. En vandpost ved siden af har fået et skilt med ”ikke drikkevand”, så vi får ikke fyldt flasker op. De 2 vi mødte i byen kommer også, og det viser sig at de er spaniere, og er også gode til engelsk. Vi tager billeder for hinanden, og de giver smagsprøver på tørrede figner og svesker.

Længer fremme lige før en flot bro og grænsen til regionen Palencia, bliver vi overhalet af Rudolfo, han har korte bukser og korte ærmer, men han fryser, selv om solen er ved at komme højt op. Ved broen finder Hanne en god tæt lav underskov, og jeg tager et par billeder. Vi krydser floden og kommer ind i Palencia provinsen.

I næste lille by er, er der en café, der har en terrasse i westernlook. Rudolfo sidder indenfor og er ved at få varmen og han har fået en langærmet trøje på. På terrassen kigger Hanne på benene på en Hollænder og han får strenge ordre på at gå langsomt, og kun gå korte dagsture (mindre end 35 km). Han var en af dem der overhalede os dagen før og han havde indtil nu gået mellem 40 og 50 km om dagen. Vi sidder på terrassen og får café con leche i solskinnet.

Videre ud af en grusvej og forbi en gammel gård med 100 vis af duer. Der er landbrugsland, næsten så langt øjet rækker. Langt ude mod syd er der en bakkekam med masser af vindmøller. Kl. 9.30 er der 20 grader, og så må noget af tøjet af. Vi går flere km langs en bred kanal, og der er overalt fuglesang bl.a. af mange lærker. Vi hører også gøgen, det gør vi nu hver dag. Her er mange vandingskanaler og også nye vandingsmaskiner, som pumper fra kanalerne. En traktor kommer med en skårlægger og en anden med en stor presser, til sidst kommer en motorcykel 4wd.

I Fromista krydser vi vandingskanalen ca. 12.30, og her er der flere gamle sluser, som vist ikke bruges mere. De fleste holder ved refugiet, men vi har lidt mere energi og fortsætter 4 km ud af en bred grussti langs en landevej. Vi er kommet til en lille landsby Poblacion de Campos. Refugiet har 18 pladser + guldplads. Her er ingen hospetalereo, men vi bliver vist til rette af dem, som er kommet, bl.a. en stor spanier, som er lidt ældre end mig og hedder German. Han er pensioneret fra militæret, og har rejst i mange Natolande. På et opslag står de, at der kommer en fra byen kl. 19.30 og giver stempler og skal have betaling.

I byen er der kun liv i 2 barer, de er ejet af hver sin bror, og den ene har lidt købmandsudsalg i den ene ende af baren, og den anden har lidt restuation med 4 borde i den ene ende, her var også byens internetforbindelse med 1 pc. Vi får mad på den store plæne foran refugiet og snakker med en tysk dame, som ikke orker at gå længere i dag. Hun sover et par timer i sin sovepose på plænen i skyggen af et par store popler. Efter vask af t-shirt og trusser er der hygge med kirsebær og kaffe på plænen.

Her bor 3 franskmænd, 2 tyskere og 6-7 spaniere, Diego og Martha er først i 20erne og kommer på cykel, Diego er fra Colombia og Martha er fra Barcelona og er ægte catalaner, hun begyndte først at tale spansk hele tiden, da hun mødte Diego. Senere kommer også Jacob på cykel, han er født i Coruna, men bor og arbejder nu i Barcelona. I dag laver vi mad og får spagetti, tomatsovs og frankfurtere, og bagefter er vi på bar og får en øl og får set om der er post på nettet. Kl. 19.30 kommer en ung mand på knallert, og vi stiller op i række og får stempler i passet og betaler 3 € pr. prs. for overnatning. Jeg får en lang snak med Jacob om livet både i Danmark og Spanien. Ved 21 tiden er der stadig hundredvis af svaler over byen og en enlig Fiat traktor med frontlæsser kommer gennem gaderne. Vi er i seng 21.30, som nogle af de sidste.

Hanne har fået en meget øm lilletå pga. en vabel.

Vejret i dag. Der var skyfrit hele dagen, koldt fra morgen og 24 grader midt på dagen og en let brise. Det var bare skønt.

Vandredag 14. Torsdag den 25. maj 2006. (Kr. Himmelfartsdag)

Población – Villarmentero – Villalcázar – Carrión de los Condes – Calzadilla - 35km.

En stille franskmænd står op kl. 6 og går i køkkenet og laver kaffe. Vi står op kl. 6.30 og lyser mindst muligt. I rummet med spisebordet kan jeg ikke finde vores sko. Der

ligger en og sover, hvor alle skoene stod i går. De er blevet flyttet over under spisebordet, så jeg får dem med ud, men det tog noget tid. Hanne har besluttet at gå i de nye sandaler pga. den ømme tå, som ikke vil ned i skoene.

Det er mørkt og koldt (4-6 gr.). Hanne har både jakke og vindjakke på, og jeg har lang undertrøje, og vi har begge vanter på. Den stille franskmand går et par minutter før os, og vi ser ham som silhuet længere nede i byen, da vi kommer af sted. Der er 2 forskellige ruter at vælge mellem på de første 6 km, og franskmanden går til højre, og vi tager ruten langs vejen. Vi får morgenmad i Villarmentaro på en plads med nogle imponerende store bordplader af flade sten. Den stille franskmand må have haft længere end os, for han kommer forbi oppe ved vejen lidt senere. German er også kommet op og går forbi.

Det er en lidt kedelig dag, det går ligeud og landskabet er næsten helt fladt men kønt alligevel. Efter 18 km kommer vi til Carrion, og her har vi en pause, hvor vi får café con leche, Jacob fra i går er kommet på cyklen og han kommer til vores bord, og så får vi lidt mere hyggesnak, inden vi går i gang med de sidste 17 km, hvor det går lige ud, og der er ingen byer, kun marker og fladt landskab. Vi kommer forbi 2 vandposter, men vandet er ikke drikkeligt, så vi må spare på vores beholdninger. Langt ud krydser vi en asfaltvej og på den, er der skrevet, at nu er der kun 7 km til en pool. Det var ved det næste hus, og det var også refugiet, der ankom vi kl. 14.30. I dag har vi haft 35 km næsten lige ud hele vejen, men der er alligevel dufte og lyde samt masser at se på. Lucernehø, fårelort, vinbjergsnegle, masser af stære og svaler.

Vi er meget trætte i dag og Hanne har fået en stor vabel under forfoden, for sandalerne er ikke ideelle som vandresko. I dag hviler vi før brusebadet, og det er vist første gang, at det er sket. Refugiet bliver passet af 2 brasilianere, som er fætre, de skal være her i 2 måneder, og de er næsten lige kommet. De kan ikke meget andet sprog en portugisisk, så der bliver gættet en del. De lærer dog at sige ur på dansk. Når den ene siger det lyder det lidt, som om han er ved at kaste op. Der er ca. 60 pladser nedenunder og 36 ovenpå, vi skal hele vejen igennem nederste sovesal før vi kommer til trappen til den næste etage.

Der er liv omkring swimmingpoolen. German er kommet, og hollænderen Dennis har fået benene i orden. Den tynde unge spanier med stråhatten er ikke så træt, som sidste gang vi så ham. Vi får pilgrimsmenu på det eneste hotel i byen sammen med ca. 40 andre. Vi sidder ved siden af et par damer fra Frankrig, og de har også svært ved det spanske og Hanne og dem får bestilt menu ved at sige øf eller muh til tjeneren. Jeg får suppe (opvaskevand) og kartoffelsuppe til Hanne, til hovedret er der kød og pommefritter og til dessert er der budding.

Vi går i seng med vabler og ømme fødder kl. 21.
Koldt fra morgen og elles strålende solskin fra en skyfrihimmel resten af dagen. Kl. 18.00 var der 28,5 grader.

Vandredag 15. Fredag den 26. maj 2006.

Calzadilla de la Cueva – Ledigos - Terradillos – San Nicolás – Sharagun. 24km.

Den første står op kl. 2 og går på badeværelset. Kl. 3 tager hun af sted, og så er der begyndende uro på sovesalen herefter. De fleste af de ca. 100 som overnatter her er gået, da vi går kl. 5.50.

Vi går i mørke sammen med Hollænderen Dennis den først halve time, så tager han afsked og sætter tempoet op. Han ville gerne nå de 45 km i dag, for nu er hans ben blevet gode igen.

I dag har vi ikke brød med, så vi leder efter et sted at få morgenmad. I første by vi går gennem (Ledigos), er der ikke noget som har åbent. Efter ca. 10 km kommer vi til Terradillos, og her er der en cafe i refugiet. Vi får kaffe og morgenbrød sammen med flere andre, nogle har boet her, og nogle kommer forbi som os. En hyggelig franskmænd, som også kan lidt engelsk, kommer og sidder ved vores bord. Vi fortæller at vi lige nu fejrer, at vi har gået 400 km. Så regner han lidt og fortæller, at han kan fejre 1200 km, han startede i Arles i Sydfrankrig.

Efter 5-6 km mere har vi en kort pause i strålende sol på torvet i Moratinos. Byer er næsten død, der er kun en enkelt ældre kone, som er ude og feje foran huset, og lidt senere er der en lille hund, som jager en kat over torvet. Efter endnu et flot landskab kommer vi til San Nicolas, og her er der en hyggelig lille restaurant, som ligger lidt fra vejen. Det er en lille gårdhave med masser af blomster og gamle redskaber. Vi får cafe con leche og en bocadillo (Sandwich) til deling. Indehaveren tager billeder af os, og vi taler med en tysker fra Koblenz, som kommer senere og får cafe.

Vi går i strålende sol langs landevejen til Sahagun. Nogle km før byen krydser vi grænsen mellem Palencia regionen og kommer ind i Leon regionen. Hanne har meget ømme fødder og vablerne bider, for hun går stadig i plastsandaler. Tæerne kan stadig ikke være i skoene. Kl. 11.45 kommer vi til byen, og så er Refugiet lukket. En seddel bekendtgør, at der er lukket 24.-25.-26.- maj. Nogle går videre, og andre finder en pension. Vi finder et hotel lige overfor refugiet. Det koster 45€ for en nat. Værelse 107 passer lige til os, og der er karbad, så Hanne bliver næsten helt opløst. Vi får vasket og får lov af stuepigen at bruge hotellets tørresnor, så der hænger lagner og dynebetæk i lange rækker og det afsluttes med vores vandretrøjer, sokker og trusser. Så er der indkøb, og vi får lidt frokost på en cafe og så en lille lur.

Kl. 16 vil vi på banegården, og så er der kommet ændringer ved refugiet. Der er kommet en ny seddel op og nu sidder der ca. 25 og venter på at det åbner kl. 16. i dag. På banegården får vi togtider ved RENFE (Deres DSB) og vi kan komme til Valladolid i morgen kl. 9.57, og det tager 1,5 time.

Udenfor vores hotel møder vi Villy fra Belgien, som vi har mødt nogle gange tidligere.

Vi får pilgrimsmenu på hotellet sammen med ca. 15 andre, og så går vi til ro.

Strålende solskin fra en skyfrihimmel næsten hele dagen. Op til 28 grader.

Rejsedag lørdag den 27. maj 2006.

Sharagun – Palencia – Valladolid med tog.

Vi vågner kl. 6 og er klar til at tage af sted. 7.30 går vi ned og får morgenmad, og her møder vi de 3 schweitsere, de har allerede gået 14 km og skal også have morgenmad. Vi får snakket og prøver deres rygsække af mærket DEUTER fra Østrig.

Inden vi tager af sted er jeg oppe for at se en storkerede på taget af refugiet, den var nu ikke ret synlig. På vejen tilbage møder jeg en ung tysker, som har problemer med fødderne, og han har nu brugt 3 dage til at tænke over, om han skal fortsætte eller rejse hjem.

Vi får betalt og går til banegården. Her kommer flere store godstog. Hanne får øje på de 2 franskmænd, som er på vej til byen på den anden siden af banen, der hvor vi gik i går. Dem har vi også fulgt lige siden vi sov i Roncevalles.

Vi køber billetter kl. 9. Vi prøvede også før, men det kunne vi ikke, for han skulle først være færdig med kaffen. Der er ca. 3 kvarters ventetid, hvor vi sidder og nyder solen, vandrerne og de tog, som kommer forbi. Vi skal med fra spor 2, og her krydser man bare sporerne, når der er klar bane. Der kommer et eltog helt uden motorlarm, med masser af biler.

Togturen tager knap halvanden time, og vi køre mod syd gennem et smukt og meget varieret landskab. Vi stopper ved ca. 10 større eller mindre stationer. Næstsidste station er Valladolid Universidad og det tager 5 min. at komme helt ind til hovedstationen. Ankomst til Valladolid kl. 11.26. I informationen får vi at vide at der er ca. 5 min. gang til busstationen. På vejen køber vi kirsebær, det skulle have været 0,5 kg, men det spanske var ikke helt perfekt så det blev 1,5 kg, men de smagte godt. Vi finder stationen og tidspunktet for afgang i morgen (12.40).

Så er der overnatning, men det er ikke let for der er 500 år jubilæum i byen, og samtidig er der en stor koncert på stadion, så alt er optaget. Efter et par forespørgsler på pensioner, som er helt optaget, finder vi en turistinformation og får nogle A4 sider med hoteller og pensioner. På en trappesten i skyggen begynder vi at ringe, og der er optaget på alle. Nr. 17 vi ringer til har et værelse, og hun vil reservere det i 1 time. Det er drønvarmt, og vi spørger flere steder inden vi finder Hotel Catedral midt i Centrum. Det tog en lille halv time at finde hotellet.

Efter en let frokost og siesta tager vi på aftentur i Valladolid, som er en større by med omkring 320.000 indbyggere. Der er tusindvis af mennesker på gaderne, hvor der mange gadeteatre og underholdning. Et sted er der en stor sene med masser af folk på tribunerne, og nedenfor går der røde kors folk og er klar til at hjælpe, hvis nogen skulle blive dårlig. Temperaturen er høj, der 30 grader kl. 19, og kl. 21 er der 31 grader. Vi kommer forbi 2 kirker, hvor der er bryllup. Gæsterne er utrolig flotte, og er ikke kede af varmen, for der er flotte jakkesæt til herrerne, damerne har lidt mere

luftigt tøj på med pragtfulde kjoler. Vi får en kebab til aftensmad og aftenen slutter med en is og tur lang med floden, som løber gennem byen.

Rejsedag søndag den 28. maj 2006.

Valladolid – London – Århus med fly.

I dag prøver vi at sove længe og kl. er 8.30 inden vi kommer op. Der er morgenmad i restauranten i kælderen. Det er en flot morgenmad med morgenbrød, flere slags pålæg, cornflakes, müsli og kager til sidst.

Med rygsækkene på plads går vi gennem de søndagsstille gader, der er stor kontrast til al den kalas der var her i aftes. Klokken er 10 der er allerede 20 grader. Gadefejerne er i fuld gang og en er ved at fiske affald op af det store springvand som er slukket imens. I parken er der mange påfugle og et par stykker viser hele deres halepragt. I søen er der ænder, gæs og guldfisk. På stationen får vi billetter og sidder og ser på de mange rejsende. Bussen afgår til tiden og i lufthavnen er der kø ved indcheck fordi et par stykker har for mange kilo med og de vil ikke betale for overvægt.

Flyturen forløber uden problemer, men i London er der kun indcheck i kort tid, og der er lang kø både ved indcheck og i sikkerhedscheck, så vi må løbe for at nå boarding. En englænder kommer og sidder ved os, han er sælger for Grundfos og skal på kursus i Bjerringbro i en uge.

<u>Rejseudgifter.</u>	€		KR.
Ryan Air 2 x (Århus-London-Biarritz) 2 x (Valladolid-London-Århus)			2.471,00
11. maj. Taxi	37,50		
Overnatning	20,00		
2 menu	28,00		
Diverse	12,50	98,00 =	735,00
12. maj. Overnatning	16,00		
2 menu	16,00		
Diverse	18,00	50,00 =	375,00
13. maj. Overnatning	12,00		
Diverse købmand m.m.	11,40	23,40 =	175,50
14. maj. Overnatning	14,00		
Diverse købmand m.m.	9,25	23,25 =	174,38
15. maj. Overnatning	14,00		
Apotek	31,00		
2 Menu	18,00		
Diverse købmand m.m.	20,34	83,34 =	625,05
16. maj. Overnatning	12,00		
Diverse købmand m.m.	22,35	34,35 =	257,60
17. maj. Overnatning	6,00		
Diverse købmand m.m.	26,00	32,00 =	240,00
18. maj. Overnatning	10,00		
2 menu	20,00		
Diverse købmand m.m.	20,00	50,00 =	375,00
19. maj. Overnatning hotel	50,12		
Diverse købmand m.m.	28,00	78,12 =	585,90
20. maj. Overnatning	6,00		
2 par sandaler	17,00		
Diverse	23,26	46,26 =	346,95
21. maj. Overnatning	14,00		

	2 menu	21,00		
	Diverse	9,60	44,60 =	334,50
22. maj.	Overnatning	10,00		
	Diverse	16,15	26,15 =	196,10
23. maj.	Overnatning pension	30,00		
	Diverse	22,90	52,90 =	396,75
24. maj.	Overnatning	6,00		
	Diverse	19,00	25,00 =	187,50
25. maj.	Overnatning	12,00		
	2 menu	16,00		
	Diverse	24,70	52,70 =	395,25
26. maj.	Overnatning hotel Saragun	45,00		
	2 menu	20,00		
	Diverse	27,95	92,95 =	697,10
27. maj.	Overnatning Valladolid	102,00		
	Morgenmad	5,00		
	Togbilletter	12,10		
	Frokost	8,00		
	Kebab	9,80		
	Diverse	16,70	153,60 =	1.152,00
28. maj	Morgenmad	16,00		
	Busbilletter	6,00		
	Diverse	20,00	42,00 =	315,00

Rejsen i alt 10.036,00
 Forbrug i gens. 420 kr pr dag

El Camino pakkeliste

Rygsæk	824 gram	
Mavebælte	225 gram	
Pas	28 gram	
Dags og rutekort	188 gram	Hanne havde vandrestave (650 gram)
The road to Santiago (bog)	536 gram	med i stedet for kort og bog.
Mobiltelefon	114 gram	
Dagbog	82 gram	
Kuglepen	7 gram	
Spanskordbog	229 gram	
Krus	72 gram	
Kniv, gaffel, ske	114 gram	2.419 gram
Australienshat	189 gram	
Kasket	62 gram	
2 vandrebukser (489-288)	489 gram	
2 T-shirts (175-163)	175 gram	
2 trusser (44-52)	52 gram	
Undertøj (HelgeHansen)	344 gram	
Jakke	203 gram	
Militært regnslag	505 gram	
3 vandrestømpere 70-70-28	98 gram	
1 par sandaler til aften	728 gram	
Lagenpose	159 gram	
Lommelygte	30 gram	3.034 gram
<u>Toiletgrej:</u>		
Hurtigtørrende håndklæde	126 gram	
Barbermaskine med ledn.	223 gram	
Shampoo	75 gram	
Tandbørste	15 gram	
Tandpasta	50 gram	
Tøjsnor og 4 klemmer	20 gram	
Sytråd + nål	8 gram	
Reservebriller	137 gram	654 gram
<u>Fordindingskasse:</u>	455 gram	455 gram
Salttabletter-Saks-Compeed- Stop piller- Artiflex-Zink-Antiinsektstik- Medicin-4 sikkerhedsnåle-3ien.		
I alt		6.562 gram

Hertil kommer 1-2 l vand og brød samt lidt pålæg og evt frugt.
Næste år vil vi have et par rygsække, som er en lille smule større, men der skal ikke mere med udover en letvægtssovepose. De lidt større rygsække bliver ikke helt så proppet, og soveposen giver mulighed for at ligge i et forrum eller i en kølig garage.